

عنوان مقاله:

مبانی حقوقی شوراهای حل اختلاف به عنوان یک مرجع قضایی

محل انتشار:

همایش منطقه ای آسیب شناسی شوراهای حل اختلاف (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

فرمان کرم روان - دانشگاه آزاد اسلامی واحد مراغه، گروه حقوق، مراغه، ایران

خلاصه مقاله:

صلح و سازش به خاطر طبیعت مهر پذیر انسانها و گرایش ذاتی آنها به آشتی و مودت به عنوان اولین قانون طبیعی خلقت در زمینه نهاد دادرسی و رفع تنازع به شمار می آید. در روزگار امروز عده ای می گویند دنیا دنیای صلح و جنگ است. خیلی جاها باید جنگید و خیلی جاها باید صلح کرد. ولی باید دانست طبیعت ذاتی بشر به صلح نزدیکتر و راغبتر از جنگ است زیرا جنگ آخرین راه است. یعنی اول صلح، بعدش صلح، سپس صلح و بعد از همه اینها باز هم صلح. جنگ و دعوا هم برای زمانی است که دیگر گریزگاه و چاره ای برای صلح و آشتی نباشد. جنگها با ابزار خشنی همچون آلات قتاله و توپ و تانک شروع میشوند اما بالاخره پشت میز مذاکره با صلح و سازش و با ابزاری مثل قلم و کاغذ تمام می شوند. سونگ سو دانشمند چینی دو هزار سال پیش گفته است: اگر بتوانیم از وقوع یک جنگ جلوگیری نماییم منافع آن بیشتر از پیروز شدن در دو هزار جنگ می باشد. در منطق دین مبین اسلام اصل بر صلح و دوستی و روابط مسالمت آمیز می باشد و جنگ به عنوان یک استثنا شناخته شده است. اسلام مسلمانان را به رعایت مهربانی و انسانیت حتی با غیر مسلمانان و رعایت و عهد و پیمان با مخالفان و برخورد با ظالمان سفارش نموده است. همچنین دین مترقی و انسان ساز اسلام اهل صلح را صالحان جهان، مخالفان صلح را بد کاران دانسته و در نهایت همه را به صلح و سلم دعوت کرده است. یکی از مهمترین وظایفی که برای شوراهای حل و اختلاف تعریف شده، ایجاد صلح و سازش بین افراد می باشد. بنابراین وظیفه اصلی این نهاد شبه قضایی در رفع تخاصم بین افراد، ارجحیت دادن داور، به قضاوت است، زیرا در قضاوت به صرف قانون خشک و خالی اتکاء می کنند ولی در داور و رفع اختلاف به اصول عدالت و انصاف تکیه می کنند. چه بسا قاضی در رسیدگی خود با خلاءهای قانونی روبرو می شود ولی داور و اعضای شورای حل اختلاف با تمسک به صلح و سازش شاهد خلأی در روند رسیدگی نخواهد بود.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/175776>

